

ONZE MAANDPRIJS.

Voor de Januari-competitie zijn geen verdere scores meer binnen gekomen, zoodat de eenige inzender dus ook prijswinner geworden is. Dr. H. C. Gallois ontvangt dus den eersten prijs, n.l. zes Spalding Kro-flites, terwijl de andere prijzen niet uitgerekte kunnen worden.

Noodeloos is het mede te deelen, dat voor de maand Februari nog geen kaarten werden ingediend.

SPELREGEL-PUZZLES.

Hier volgen twee puzzles betreffende de golfregels, waarvan de oplossing niet direct voor de hand ligt. We laten het aan onze lezers over zelf een juiste beslissing te vinden. Van het eerste geval is de oplossing nog al eenvoudig, van het tweede moeten wij bekennen, dat we ook met den mond vol tanden staan.

Geval 1 is het volgende: Tijdens een wedstrijd heeft een speler een zware pull en de bal raakt iemand op

de course en bezeert diens vinger. Het geval is historisch. De getroffene was Mr. J. R. Abercrombie, waarvan wij niet weten of het de golf-architekt is, die zijn advies gaf bij het uitleggen van de 18 holes-baan in Den Haag. Men ging den bal zoeken en vond dezen ten slotte in den zijzak van de jas van den heer Abercrombie. Wat moest nu de speler doen om niet tegen de regels te zondigen?

Het tweede geval is aanmerkelijk zwaarder en schijnt in Manchester gebeurd te zijn. Een speler heeft zijn bal in een klei-bunker zoodanig zien verdwijnen, dat deze er nog al goed in begraven zit. Hoewel hij den bal als onspeelbaar had kunnen beschouwen, waagt hij toch de kans om hem er uit te krijgen en neemt een enorme swing. Helaas, de bal zeilt niet uit den bunker en tot zijn groote verwondering ziet de speler, dat er aan het slagvlak van zijn niblick een stuk klei gekleefd zit plus den bal. Het geval is voorgelegd aan het Comité te St. Andrews, dat in dergelijke gevallen een beslissing geeft. We mogen dus niet verwachten, dat een onzer lezers een oplossing weet.

Amusement!

Het genoegen van golfspelen aan den openbaren weg...

(Le Golf-Paris)

HET PUBLIEK BIJ GOLFVEDSTRIJDEN.

We worden hier in Holland bij belangrijke wedstrijden nog niet geplaagd met een talrijk publiek, dat de matches volgt. Indien achter een paar spelers een kleine honderd personen volgt, is dit veel en over het algemeen heeft men over het gedrang van deze belangstellenden niet te klagen. Het eenige wat men erop aanmerken kan, volgt uit het feit, dat de Nederlandsche golfwereld slechts klein is en men elkaar kent en het dus onvermijdelijk noodzakelijk wordt, dat mijnh. X plotseling mevr. Y ontdekt en oversteekt om een beleefdheidspraatje te gaan maken of dat mevr. A en B, die elkaar in lang niet gezien hebben, het een mooie aanleiding vinden een knus babbeltje met elkaar te houden.

In Engeland en Amerika is dit anders. Bij een open kampioenschap is het publiek 7000—8000 man sterk, terwijl voor eenige jaren 2000 bezoekers als een record golden. Het is dus noodig een dergelijk groote menigte, onder wie er velen zijn, die van golf niet het minste idee hebben, op te voeden. Doch zelfs zij, die zeer goed weten wat golf is, gedragen zich dikwijls op hinderlijke wijze voor de spelers. Merkwaardig is het, dat, indien een belangrijk tournament eenige malen in dezelfde plaats gespeeld wordt, het publiek vooruit gaat en weet wat de spelers van hen verwacht en waarom de regelingen van het organiseerend comité getroffen zijn.

Hier volgen eenige punten, die het publiek onder het oog dienen te worden gebracht:

Het moet absoluut vermeden worden, dat publiek los over de baan loopt en de fairways noodeloos oversteekt, zelf daar, waar op dat oogenblik niet gespeeld wordt, daar deze menschen spelers in de verte toch hinderen.

Hoogst onaangenaam is het voor de spelers als het publiek reeds van de green begint weg te lopen voordat „uitgeholed“ is. De toeschouwers gelooven het wel als de ballen vlak bij de hole zijn, maar men moet niet vergeten, dat de spelers een putt van een halven meter nog best kunnen missen en dikwijls een dergelijk korte putt een groot probleem vinden.

Men wil zich natuurlijk haasten om een goede positie te krijgen bij de volgende tee, doch zij die zich meer voor den drive interesseeren dan voor het putten, dienen zich tijdig op te stellen en zich van het overige publiek af te zonderen. Het publiek dient te herinneren, dat een groot tournament van de spelers een groote concentratie vraagt en enorm veel van hun zenuwen. **Elk onnoodig geluid en elke beweging is dus uit den boeze.**

Een fout waarin dikwijls vervallen wordt, is ontijdig applaus. Men hoort niet zijn bijval te toonen, alvorens

MINERVA AUTOMOBIELEN

G. J. VAN DER WANSEM - Den Haag
GARAGE EN WERKPLAATSEN:
v. Hoornbeekstraat 69 Tel. 51058

ook de andere speler uitgespeeld heeft. Zijn tegenstander te hooren beaplaudiseeren, terwijl men zelf nog voor een moeilijke putt staat, is zeer hinderlijk.

We begonnen met op te merken, dat in Holland het publiek bij golfmatches nog zeer klein is, doch indien het zich niet stipt aan deze regels houdt, kan het toch uitermate hinderlijk zijn en hoewel men hier nog geen klachten omtrent de toeschouwers gehoord heeft, is het toch beter vooruit te waarschuwen en nog eens onze lezers opmerkzaam erop te maken dan later een bedorven wedstrijd te moeten vermelden.

Een gelukkige prijswinster!

(„Le Golf“, Paris)

J. H. W. WAANDERS - ENSCHEDE

Haaksbergerstraat 44 - Telefoon 56

Specialiteit in Golfcostuums

OVER DEN GOLFBAL.

De samenstelling van den golfbal heeft drie zeer verschillende stadia doorgemaakt. Ten eerste kende men den leeren bal gevuld met kippeveeren, lang daarna is de gutty gekomen, welke opgevolgd is geworden door den Haskell bal welke de voorlooper was van den modernen of „rubber core” bal.

De volledige gegevens voor de geschiedenis van den golfbal hebben we niet kunnen vinden, doch wel eenige interessante bijzonderheden, welke echter in zeer los verband met elkaar staan.

Ten eerste is voor ons Hollanders belangwekkend te weten, dat de import van golfballen uit Holland naar Schotland voor het jaar 1618 zeer belangrijk was en zelfs zulke afmetingen had aangenomen, dat de Koning van Schotland het raadzaam vond den invoer te verbieden. Exemplaren van deze ballen zijn helaas niet bewaard gebleven.

Wel is bekend, dat de eerste golfballen welke in Groot-Brittannië vervaardigd werden, gemaakt zijn door William Berwick & Company in 1618 onder toestemming van Koning James I. Deze vergunning was voor den tijd van 21 jaar en de productie was ongeveer 200 ballen per jaar tegen een prijs van 4 shilling per stuk. Deze ballen werden gemaakt door kippeveeren te persen in een leeren omhulsel, waarvoor in den regel paardenleer werd gebruikt. Men zal begrijpen, dat dit een omslachtig, langzaam en lastig werkje geweest zal zijn. De arbeider had daarvoor een instrument, hetwelk hij tegen zijn maag of borst drukte en waarin het leeren omhulsel vastgeklemd zat. Met een stok perste hij daarna de veeren naar binnen. Men zal begrijpen, dat op deze manier geen zuiver ronden bal te krijgen was. De zeer enkele exemplaren die nog bestaan, dateerend uit begin 1800, vertoonen dan ook een overwegenden eivorm inplaats van den gewenschten bolvorm.

Nog een eigenaardige bijzonderheid omtrent de fabricatie van deze ballen was het feit, dat vele arbeiders, die met dit werk belast waren, door het verwerken der kippeveeren longaandoeningen kregen. Van de nog bestaande exemplaren van deze leeren ballen zijn er twee, welke bekend staan onder den naam van „The Gressick ball” en „The Musselburgh ball”. De eerste dateert uit het jaar 1808 of misschien wel eenige jaren daarvoor. De bal heet zoo, omdat er met duidelijke letters de naam D. M. Gressick opstaat, naast het getal 28, waarvan de betekenis verloren is gegaan. Deze bal is veel beter geconserveerd dan de Musselburgh-editie, welke op de oude links te Musselburgh tusschen 1820 en 1830 gevonden werd en welke veel smeriger en gebruikter is dan de eerstgenoemde.

Tot zoover de leeren bal.

Nog een interessante episode uit de geschiedenis van den golfbal is de overgang van gutty bal naar den Haskell bal. De geschiedenis wil, dat de uitvinding van den Haskell bal op de volgende wijze plaats had: Op een zeer warmen achternamiddag in het jaar 1898 kwam de heer Coburn Haskell, een Amerikaansch zakenman het kantoor binnen van een zijner vrienden Mr. Bertram G. Work, die een belangrijke positie bekleedde bij de Goodrich rubberfabrieken. Bij dezen beklagde de heer Haskell zich, dat hij geregeld zijn mashie slagen miste. De heer Work was van oordeel, dat dit geen kwaad kon voor Haskell, daar dit hem van de golfbanen verwijderd zou houden en hem uit zou doen scheiden met zijn tijd te verknoeien met te trachten een klein balletje voort te slaan. „Je weet niet wat golf beteekent voor een enthousiast

Hudson — Essex — Citroën

J. J. Lansdorp

Tel. 22387 — Bloemendaal — Tel. 22378

golier. Het is een groote sport”, was Haskell's antwoord. „Wel, waarom tracht je dan de stekken of den bal niet te verbeteren?”

Deze laatste woorden deden den Heer Haskell nadenken en na eenige minuten in gepeins verzonken te zijn geweest, kwam hij met de volgende idee: „Indien het mogelijk zou zijn een massieve bal te maken van caoutchouc, inplaats van gutta percha, dan zou het spel er bij winnen”. De heer Work ontnam den heer Haskell zijn illusie door hem er op te wijzen, dat massief caoutchouc veel te bros zou zijn. Toen kwam de heer Haskell op het idee caoutchouc lint te gebruiken en door dit te winden een bal te vormen. Deze kan men dan net zoo hard maken als men wil met zeer groote elasticiteit.

„Je kunt misschien gelijk hebben” was het oordeel van den heer Work en liet direct uit zijn werkplaatsen een kist met smal rubberlint komen en niettegenstaande de drukkende warmte, zette de heer Haskell zich aan den arbeid. Na een onnoemlijk aantal pogingen slaagde hij er in een voorwerp te vormen dat een golfbal mocht heeten en dat gereed was op het omhulsel na. Eenigen tijd daarna, werd ook dit laatste vraagstuk opgelost en was de grondslag voor den modernen bal gelegd.

THE SONG OF THE SEASIDE GOLFERS.

It may be that science is lacking
But some time we'll get to the hole,
For even our topping and hacking
Shall bring us at last to our goal.

We know nothing of push-shots and pivots,
And still less of wrist-work and stance,
But we send up a barrage of divots
That reminds old campaigners of France.

And one of us, down in a gutter,
Has hooked the ball out with a jerk,
And another's gone off with the putter
And looks like a reaper at work.

A six-ball is playing before us,
There's a poly-some coming behind,
There's an almost continuous chorus
Of „Fore!” (or more frequently) „Mind!”

And someone's got lost in the bushes,
And another proceeds to the green
In a series of vehement rushes
With windmill-like movements between.

It may be we shan't do a „bogey”,
(We may take ten strokes from the tee),
But there's many a plus-four old fogey
Who is sadder and wiser than we.

“Z” in The Manchester Guardian.

We hopen van harte, dat dit gedichtje nooit toepasselijk zal worden op Noordwijk, Domburg of Zandvoort tijdens het badseizoen.

FIRMA H. PETERI
Lange Bisschopstraat 39, Deventer
Golf- en ander sportschoeisel

RESTAURANT „CAFE RICHE”
Buitenhof 5 = DEN HAAG = Passage 12
Telefoon 16297, 16298.
Zalen voor vergaderingen en partijen